

Адвент
Різдва 2025

ХТО ШУКАЄ – ТОЙ ЗНАХОДИТЬ!

Щоденна молитва для дорослих, які
прямують до Різдва

Адвент-Різдва 2025

ХТО ШУКАЄ – ТОЙ ЗНАХОДИТЬ!

Щоденна молитва для дорослих, які
прямують до Різдва

Єпархія Бергамо

Дорогі брати і сестри,

Надія, яка спонукала нас вирушити в дорогу цього Ювілейного року, супроводжується даром радості, яку отримуємо, відкриваючи, що Господь завжди з нами, що Він нас супроводжує і ніколи не залишає наодинці. І саме до цієї радості Господньої я закликаю вас прямувати в цей час Адвенту.

Ми знайдемо її в Немовляті, загорнутому у пелюшки, покладеному в ясла, якого відвідують здивовані пастухи, почувши неймовірну звістку: народився для вас Спаситель!

Почуймо ці ж самі слова, звернені до кожного з нас — посеред нашого щоденного життя.

Моє особливе побажання вам — бути невтомними і довірливими шукачами цієї Радості, яка приходить до нас у найнесподіваніших і непередбачуваних формах, виглядаючи з найпотаємніших закутків нашої особистої історії — саме там, де ми є, і такими, якими ми є, закликаючи нас мати серце відкрите, просте, слухняне, неспокійне і сповнене довіри, щоб прийняти її.

Щасливої молитви!
+ Vescovo Francesco

Хто шукає — той знаходить! — це обітниця для цього часу Адвенту.

А скарб, який ми прагнемо знайти, — це повна Радість, що походить від Бога. Бо, як казав 25 років тому святий Іван Павло II молоді в Тор Вергата:

> «Це Ісуса ви шукаєте, коли мрієте про щастя».

Тож вирушаємо на молитву як Шукачі Радості, супроводжувані супутниками, яких зустрічаємо у недільних Євангеліях і від яких хочемо навчитися плідного ставлення, щоб підготувати очі й серце до розпізнавання Господа, який приходить, щоб оселитися серед нас:

1. ПРИВЧЕНІСТЬ ДО ГОТОВНОСТІ ВІД НОЯ
2. ПРОСТОТА ВІД ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
3. СЛУХНЯНІСТЬ ВІД МАРІЇ
4. НЕСПОКІЙ ВІД УЧНІВ
5. ДОВІРА ВІД ЙОСИФА
6. ДИВУВАННЯ ВІД ПАСТУХІВ
7. ПРИСТРАСТЬ ВІД СВЯТОГО СІМЕЙСТВА
8. ДАЛЕКОГЛЯДНІСТЬ ВІД МУДРЕЦІВ

Візьмімо нашу лампу як знак на шляху. Носімо її з собою, щоб пам'ятати про обітницю, дану нам, і про Радість, яка прагне зустріти нас і наповнити наше щоденне життя.

Поруч із молитвою, через підтримку благодійних проєктів (представлених у кінці цієї книжечки), ми можемо стати ближчими до інших Шукачів Радості, які втомилися в дорозі.

Шукачі Радості... в мистецтві

У цьому творі панує атмосфера дому. На вівтарній картині, яку Лоренцо Лотто написав у 1521 році для церкви святого Бернардіно, відчувається родинне тепло. Можливо, через трохи нетерплячий вираз обличчя маленького Ісуса, який, втопившись сидіти на руках, рішуче випрямляється, впираючись ніжками в коліно матері; або через босі ноги і розірваний рукав святого Йосифа; чи через примружені очі старого святого Антонія, який силкується розгледіти те, що старість йому затуманює.

Це сцени, немовби вкрадені зі звичного домашнього життя — майже як сімейне фото, де ніхто не встиг прийняти позу чи надати собі урочистості.

Чотири святі біля підніжжя трону утворюють ніби вінок навколо Марії та Дитятка Ісуса. Вони стоять перед троном, щоб представити Марії та Ісусу молитви людей, які ангел-секретар записує у велику книгу, спираючись на підніжжя трону.

Святий Йосиф, спершись на палицю, схилив погляд, задуманий над глибокими роздумами. Це не людина багатослівна — він завжди обирав мовчання не зі страху, а з довіри до обітниці. Його коричневий плащ трохи піднятий, відкриваючи брудні

ноги. Він тесляр: багато працює і не дбає про вигляд, тож рукав у нього розірваний.

Святий Бернардіно, з правого боку трону, повністю занурений у споглядання Дитятка Ісуса. Його очі, зношені любов'ю, безупинно шукають обличчя Спасителя.

З іншого боку святий Іван Хреститель показує старому святому Антонію Ісуса і стрічку, обвиту навколо його хреста, немов промовляє: «Ось Агнець Божий». Як і святий Бернардіно, Хреститель вказує, що в Ісусі — спасіння людства.

Схилений роками, святий Антоній також вдивляється в Марію та Дитя, але його погляд інший — не такий, як у Бернардіно. Він напружено намагається проникнути у таїнство Бога, який став людиною. Це — людина, яка шукає Бога.

Марія, що сидить високо на троні, міцно тримає свого Сина і вказує Йому на ангела, який записує молитви. Вона — серце картини.

Одягнена в червоне — колір любові. Вона має вигляд простої матері, яка трохи незграбно виконує свою велику роль — бути матір'ю Бога, цього Дитяти на її колінах і всіх дітей людських.

Дитятко Ісус має дещо нудьгуючий, але милий погляд. Йому добре в обіймах матері, але більше хочеться гратися, ніж слухати.

Марія намагається переконати Його вислухати і прийняти прохання, які

святі Йому представляють, щоб ангел міг занотувати їх у великій книзі молитви. Марія, як і в Кані, може сказати добре слово, але саме Син Божий здійснює бажання, які живуть у серцях людей.

Giovanni Berera

Неділя, 30 листопада 2025 року

Перша неділя

ГОТОВНІСТЬ НОЯ

У цей перший тиждень ми відкриваємо себе як шукачів Радості в душі Ноя, який не втікає від темряви свого часу, але шукає і дозволяє себе знайти.

Господь з'явився йому, і він, пильнуючи, був готовий долучитися до історії спасіння.

Нехай і ми будемо готові приймати щоденні покликання до добра, щоб ставати малими вогниками радості, аби здійснилося пророцтво Ісаї:

> «І перекують мечі свої на рала, а списи свої — на серпи» (Іс. 2, 4)

Євангеліє від Матея (24, 37–44)

> Як було за днів Ноя, так буде і прихід Сина Людського. Бо, як у дні перед потопом їли, пили, брали шлюб і віддавали заміж, аж до того дня, коли Ной увійшов до ковчега, і не зрозуміли нічого, доки не прийшов потоп і не змів усіх, — так буде і прихід Сина Людського.

Тоді двоє будуть у полі: одного заберуть, а другого залишать. Дві жінки молотимуть на жорнах: одну заберуть, а іншу залишать.

Тож пильнуйте, бо не знаєте, якого дня прийде ваш Господь.

Зрозумійте ж: якби господар дому знав, у котру годину ночі прийде злодій, він пильнував би й не дозволив би підкопати свій дім.

Тому і ви будьте готові, бо Син Людський прийде тієї години, коли не сподівається.

СЬОГОДНІ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ АДВЕНТ.

Це буде шлях у пошуках Радості – радості, яку ми свідомо обираємо і шукаємо щодня в словах Євангелія, бо Господь близький до кожного, хто Його призиває.

Сьогодні я вирішую не впадати у байдужість і неухважність.

Я прагну робити добре те, що мені довірено: у кожному жесті, зустрічі, служінні.

Хочу бути присутнім у тому, що живу, з радістю, наче кожна мить – це нагода зустріти Господа.

Беру участь в Євхаристії у парафії.

МОЛИТВА

> Господи Ісусе,

Ти кличеш нас бути завжди готовими і пильними,
жити у вірі, надії та любові.

Допоможи нам бути вірними на нашому шляху,
ніколи не втрачати з поля зору Твоєї любові і присутності.

Даруй нам силу бути мудрими слугами,
які з радістю чекають Твого приходу.

Залишайся з нами щодня
і веди нас дорогою істини.

Амінь.

Євангеліє від Матея (8, 8)

> Тоді сотник сказав Йому: «Господи, я недостойний, щоб Ти ввійшов під мій дах; але скажи лише слово — і мій слуга видужає».

У книзі Буття сказано, що, на відміну від усіх людей свого покоління, які були злими, Ной був праведним в очах Бога. Проте не пояснюється, чому саме його обрав Господь.

У Євангелії сотник вважає себе недостойним присутності Ісуса, але це не причина для віддалення — це початок пошуку, молитви, прохання.

Праведні й грішні — перед Богом усі мають надію на спасіння.

А ми покликані бути готовими, щоб Господь міг нас знайти.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ:

Я молюся за когось іншого, як сотник за свого слугу: приношу перед Господа людину, яка страждає, і довіряю її Йому з вірою, навіть якщо не можу зробити для неї багато.

МОЛИТВА

> Господи, дякую Тобі за Твою любов і милосердя.

Як сотник, визнаю свою малість і покладаю надію на Твою безмежну доброту.

Почуй мої молитви й допоможи у випробуваннях життя.

Дай мені силу вірити завжди, навіть коли все здається важким, і мудрість цілковито довіритися Тобі, що знаєш, чуєш і підтримуєш мене.

Провадь мене дорогою правди й любові.

Амінь.

3 Євангелія від Луки (10, 21)

Тієї ж години Ісус, сповнений радості у Святому Дусі, промовив: «Прославляю Тебе, Отче, Господи неба і землі, бо Ти приховав це від мудрих і розумних і відкрив це немовлятам».

З рук Ноя злітають спершу крук, а потім голуб. Ной з довірою приймає в ковчег і відпускає обох птахів — таких різних між собою. В очах Ноя все створіння є добрим.

Ной належить до тих «малих», яких сьогодні Ісус прославляє в Євангелії, коли дякує Своему Отцю.

Він — один із тих простих і покірних, що вміють славити Бога як за добро, яке легко побачити й оцінити, так і за ті добрі вчинки, що залишаються непоміченими, але потребують чистого погляду й вдячного серця, щоб їх розпізнати й прийняти.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

Я зобов'язуюся плекати простоту та покору.

Я зобов'язуюся не впираюся у свої упередження чи знання, але дозволяти Святому Духові дивувати мене та вести.

НА ЗАВЕРШЕННЯ Я МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 8:

Коли я бачу Твоє небо — діло Твоїх рук,
місяць і зорі, які Ти поставив,
то що є людина, що Ти про неї згадуєш,
або син людський, що Ти піклуєшся про нього?
Ти зробив його трохи меншим від Бога,
славою й честю Ти його увінчав.

І З МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

3 Євангелія від Матея (15,33-34)

І сказали Йому учні: «Де нам у пустелі взяти стільки хліба, щоб нагодувати такий великий натовп?». Ісус запитав їх: «Скільки маєте хлібів?». Вони відповіли: «Сім і кілька рибок».

Яким солодким і далекоглядним є погляд Бога, який, звертаючись до Ноя перед потопом, запрошує його зробити запаси їжі для себе і для всіх тварин у ковчезі. Розповідь про потоп — це оповідь про Божу турботу щодо всього створіння. Ісус, Син Божий, є образом тієї самої турботи, яка не забуває про конкретність життя, але співчуває голодному натовпу. Учні — як і Ной перед ними — стають знаряддями турботи в милосердному погляді Бога. Завжди зберігаймо готовність до турботи!

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я обираю дбати про потреби інших,
особливо тих, хто перебуває у труднощах.
Зобов'язуюся ділитися тим, що маю,
навіть якщо це небагато,
з вдячністю та щедрістю.

НА ЗАВЕРШЕННЯ ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Господи Ісусе,
Ти, що змилосердився над натовпом,
поглянь сьогодні на наші рани і на наш голод.
Зціли все, що є хворим у нас,
і даруй нам хліб Твоїї присутності.
Навчи й нас ділитися
та любити, як Ти.
Амінь.

3 Євангелія від Матея (7, 24-25)

Того часу Ісус сказав своїм учням:

«Кожен, хто слухає ці Мої слова і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, який збудував свій дім на скелі. І впав дощ, і розлилися ріки, і повіяли вітри, і налетіли на той дім, але він не впав, бо був заснований на скелі».

Протягом усієї історії про потоп Ной не промовляє жодного слова. Ной не говорить, а діє. Сьогодні Ісус застерігає від спокуси багато говорити, навіть у побожних висловах. Одних слів замало, щоб зробити життя святим. Потрібні слова і вчинки. Є вчинки, які вимагають швидкості дії у час небезпеки, і є вчинки передбачливі, які піклуються завчасно, надаючи міцності своєму дому. Таким був Ной, таким є учень, який буде свій дім, засновуючи його на надійній скелі.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я зобов'язуюся втілювати настанови Ісуса в конкретні дії,
авіть у дрібних виборах,
приймаючи практичні рішення,
які відображають Божу волю,
навіть якщо вони вимагають жертви чи змін.

НА ЗАВЕРШЕННЯ МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 18:

Люблю Тебе, Господи, моя сило,
Господи, моя скеле, моя твердине і мій визволителю,
мій Боже, моя скеле, до якої прибігаю,
мій щите, моя могутня спасенна сила і мій захист.

І МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

3 Євангелія від Матея (9, 29-31)

Того часу Ісус доторкнувся до їхніх очей і сказав: «Нехай вам станеться за вашою вірою». І відкрилися їм очі. Потім Він наказав їм: «Глядіть, щоб ніхто не довідався про це!». Але вони, шойно вийшовши, рознесли вістку про Нього по всій тій околиці.

Турбота вимагає стриманості, а не пліток — як тоді, коли ми отримуємо добро в глибині серця, так і коли стикаємося з чимось помилкою. Коли після потопу вперше була відкрита виноградна лоза, Ной упився вином. Двоє його синів із синівською делікатністю подбали про нього, а третій скористався нагодою, щоб насміхатися і принижувати. Пильність, про яку говорить Євангеліє, вимагає вміння знаходити рівновагу між звіщенням Доброї Новини аж до країв землі та тією стриманістю Марії, яка вміє зберігати й роздумувати над усім у глибині свого серця.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

роздумую над тією сферою мого життя,
у якій відчуваю себе «сліпим» або «невіруючим»,
і приношу цю ситуацію в молитві,
прохаючи Ісуса просвітити мій шлях
та довіряючи Його здатності зцілювати
і перемінювати моє життя.

НА ЗАВЕРШЕННЯ МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 27:

Господь — моє світло і моє спасіння,
кого маю боятися?
Господь — оборона мого життя,
кого маю страшитися?
Почуй, Господи, мій голос,
я взиваю до Тебе: змилуйся наді мною і вислухай мене.

І МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

3 Євангелія від Матея (9,36-38)

Того часу Ісус, побачивши натовпи, змилосердився над ними. Тоді сказав Своїм учням:

«Жниво велике, а робітників мало! Тож благайте Господаря жнив, щоб вислав робітників на Своє жниво!»

Якщо в історії Ноя ковчег був настільки великим, щоб умістити всі види тварин, то виноградник, про який говорить Ісус, ще ширший, бо запрошення звернене до кожної жінки й кожного чоловіка. Ісус закликає молитися Господаря жнив, щоб послав робітників на Своє жниво; тобто закликає кожного молитися за свого брата, щоб виноградник став місцем єдності та миру. Виноградник — спільний для всіх. Будьмо готові піклуватися про нього у братерському дусі!

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я зобов'язуюся помітити людину, яка почувається відкинутою, і зробити для неї жест прийняття та уважного слухання. Пропоную свою допомогу, молитву і підтримку тим, хто в потребі, не очікуючи нічого взамін, але діючи з безкорисливою любов'ю Божою.

НА ЗАВЕРШЕННЯ ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Господи Ісусе,
Ти змилосердився над натовпами втомленими й розгубленими.
Поглянь і сьогодні на свій народ
і пробуди щедрих робітників для Твоїх жнив.
Зроби нас знаряддями Твоєї любові:
щоб ми несли розраду, зцілення і надію.
Даруй нам радість служіння,
щоб, як ми отримали, так і давали іншим.
Амінь.

Неділя, 7 грудня 2025

Друга тиждень

СУТТЄВІСТЬ ЙОАНА РЕСТИТЕЛЯ

Запрошення полягає в тому, щоб навернутися, шукати повну радість, живучи у стилі простоти. Йдеться не про зміну зовнішнього вигляду (верблюдячі шкіри й пояс) чи дієти (сарана і дикий мед), а про те, щоб звільнити місце для того, що справді важливе, аби особисто зустріти Господа — і бути знайденими Ним у нашому пошуку сенсу. Переповнені речами, пригнічені клопотами та розкладом, ми ризикуємо втратити особисту зустріч із Богом, готуючи шлях не Його радості, а чомусь іншому.

3 Євангелія від Матея (3, 1-6)

Тими днями з'явився Йоан Хреститель і проповідував у пустелі Юдейській, кажучи: «Покайтеся, бо Небесне Царство наблизилося!»

Саме він є той, про кого сказав пророк Ісаї: «Голос того, хто волає в пустелі:

приготуйте дорогу Господеві, вирівняйте стежки Йому!»

Йоан же мав одяг із верблюжого волосу

та пояс шкіряний навколо стегон своїх;

їжею його були сарана й дикий мед.

Тоді виходив до нього Єрусалим, уся Юдея і вся округа

Йорданська,

і хрестилися від нього в річці Йордан, визнаючи свої гріхи.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

приділяю час внутрішній тиші,
ніби перебуваючи в пустелі.
Вимикаю смартфон і слухаю своє серце,
віддаючи все Господу в молитві,
або наближаюся до Таїнства Покаяння.
Беру участь у Євхаристії в парафії.

НА ЗАВЕРШЕННЯ МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 51:

Створи в мені, Боже, чисте серце,
і віднови в мені тривкий дух.
Не відкинь мене від лиця Твого
і Духа Твого Святого не забори від мене.
Поверни мені радість Твого спасіння,
і зміцни мене духом добровільним.

І МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

Понеділок, 8 грудня

НЕПОРОЧНЕ ЗАЧАТТЯ

ВІДКРИТІСТЬ СЕРЦЯ МАРІЇ

У цей день Марія немовби відсуває на другий план Йоана Хрестителя, нагадуючи нам про покірність серця. У пошуку суттєвого, звільняючи своє серце від шарів зайвого, ми можемо зустріти щось несподіване — те, що лякає і спокушає втекти. Але Марія запрошує нас дозволити Богові поглянути на нас у правді нашого життя й відповісти «так» на Радість, яка знаходить нас у глибинах нашого повсякдення, у голосі наших щоденних стосунків.

Євангеліє від Луки (1, 26–38)

Тими днями ангел Гавріїл був посланий Богом у місто Галилейське, що зветься Назарет, до Діви, зарученої з чоловіком на ім'я Йосиф, з дому Давидового. Ім'я ж Діви — Марія.

Ввійшовши до неї, ангел промовив:

— Радій, благодатна! Господь з Тобою!

Вона ж стривожилась від його слів і роздумувала, що б означало це привітання.

Ангел сказав їй:

— Не бійся, Маріє, бо знайшла ти благодать у Бога. І ось, ти зачнеш у лоні, породиш Сина і назвеш Його Ісусом. Він буде великий і назветься Сином Всевишнього. Господь Бог дасть Йому престол Давида, Його батька, і царюватиме Він над домом Якова повіки, і Його царству не буде кінця.

Марія ж сказала до ангела:

— Як же це станеться, коли я не знаю мужа?

Ангел відповів їй:

— Святий Дух зійде на тебе, і сила Всевишнього осінить тебе; тому й Святе, що народиться, назветься Сином Божим. І ось, твоя родичка Єлисавета також зачала сина у своїй старості, і це вже шостий місяць для неї, яку називали

неплідною, — бо для Бога немає нічого неможливого.
Тоді Марія сказала:
— Ось я, слугиня Господня; нехай буде мені за словом твоїм.
І ангел відійшов від неї.

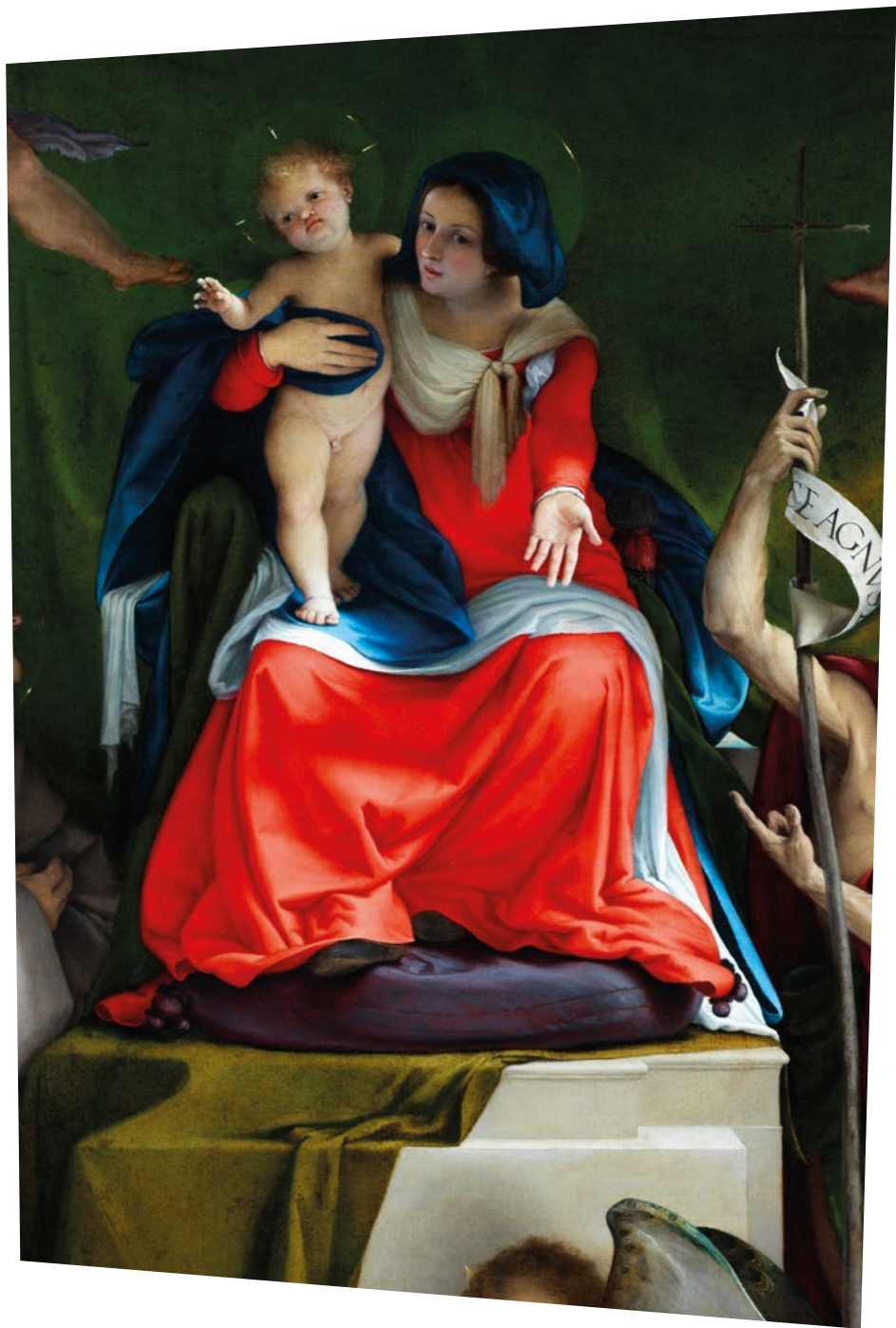
Марія сповнена благодаті — до, під час і після події Благовіщення.
Вона сповнена благодаті до нього, бо все своє життя зберігала милосердя Отця.
Ангел знаходить її сповненою благодаті, коли вона смиренно приймає цей спасенний, несподіваний поворот історії.
І залишиться вона сповненою благодаті протягом усього життя, бо навіть у найтемніші години біля хреста Марія не перестане шукати світло і радість.
Марія — це живе джерело благодаті й надії.
І ми також прагнемо черпати з цього ж джерела, і ми хочемо прийняти для себе слова ангельського привітання:
Радій!

СЬОГОДНІ, СВЯТО НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ,

я прагну бути уважною до “вісників” Бога протягом дня:
це може бути людина, маленький знак, несподіване запрошення...
Я не хочу їх знехтувати, але слухатиму й прийматиму з відкритим і покірним серцем.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПОМОЛЮСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ:

Ось я, Господи, як Марія.
Часто я не розумію Твоїх шляхів,
але знаю, що це шляхи любові.
Даруй мені мужність її «так»,
мовчання, яке слухає,
віру, яка довіряє.
Навчи мене розпізнавати Твоїх вісників,
берегти Твоє Слово
і приносити Христа у свої щоденні справи.
Амінь.

Того часу Ісус сказав своїм учням:

«Як вам здається? Якщо якийсь чоловік має сто овець, і одна з них заблукає,
хіба він не залишить дев'яносто дев'ять у горах і не піде шукати ту, що заблукала?
І, по правді кажу вам, коли йому вдасться знайти її, він радіє з неї більше, ніж із дев'яноста дев'яти, що не заблукали.
Так само немає волі Отця вашого, що на небесах, щоб загинув хоча б один із цих малих».

Шукати суттєве — це насамперед не дія жорсткого відсікання, а ніжнього піклування. Пастир із притчі є прикладом справжньої суттєвості не тому, що відмовляється від однієї вівці, задовольняючись ліниво дев'яноста дев'ятьма, а тому, що кожна з тих овець для нього є важливою. Жодна з них не може бути принесена в жертву заради кількості. Навпаки, особистий і унікальний пошук кожної окремої вівці стає для доброго пастиря джерелом радості — радості, якою він ділиться братерськи з іншими.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я докладу зусиль, щоб зателефонувати або написати повідомлення комусь, кого відчуваю “далеким”, “забутим” або знаю, що він (вона) “самотній(я)”.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПОМОЛИСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 23:

Господь — мій пастир,
нічого мені не бракує.
На зелених пасовищах оселить мене,
до вод спокійних мене провадить.
Він відновлює мою душу,
веде мене стежками правди
задля Імені Свого.

А ТАКОЖ МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

Середа, 10 грудня 2025 року

Свангеліє від Матея (11, 28-30)

«Прийдіть до Мене, всі втомлені й обтяжені, і Я вас заспокою.

Візьміть на себе Моє ярмо й навчіться від Мене, бо Я лагідний і сумирний серцем, —

і знайдете спочинок душам вашим.

Бо ярмо Моє любе, і тягар Мій легкий».

Шукати суттєве — означає вміти смакувати й радіти тим благам, які Господь нам дарував.

Сьогодні Ісус запрошує нас визнати за справді суттєве — прийняти на себе Його ярмо, яке не є важким чи гнітючим, а навпаки — визволяє, примирює й дарує відпочинок.

Саме це ярмо спонукало Йоана Хрестителя поступитися місцем Агнцю Божому, зробивши своє життя свідченням світла; і саме в ім'я цього ярма Ісус прийшов не для того, щоб Йому служили, а щоб служити — з лагідністю та покірною серця.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я прагну вибрати лагідну поставу в ситуації,
яка зазвичай викликає в мені різку або роздратовану реакцію.

Господи Ісусе,
я часто почуваюся втомленим, виснаженим,
обтяженим тим, що не можу нести сам.
Ти запрошуєш мене прийти до Тебе
і обіцяєш мир і відпочинок.
Даруй мені лагідне серце, як Твоє,
смиренне й здатне довіряти.
Навчи мене нести тягарі життя
разом із Тобою,
з довірою того, хто знає, що ніколи не є сам.

Четвер, 11 грудня 2025 року

Євангеліє від Матея (11, 11)

«Істинно кажу вам: між народженими від жінки не з'явився більший за Йоана Хрестителя;
однак найменший у Небесному Царстві більший від нього».

Те, що є суттєвим для життя, іноді може стати причиною суперечок, суперництва, насильства або навіть війни. Ісус нагадує про це відверто. Євангельська сутність — справжня — не є «яблуком розбрату», яке робить іншого ворогом, з яким треба боротися, а хрестом життя, що дозволяє побачити в іншому брата чи сестру, гідних пошани, бо вони — діти Божі. Йоан є найвеличнішим серед народжених від жінки не через перевагу, а тому що він упізнав у Ісусі сутність історії — своєї власної історії.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну бути пророчим у своєму маленькому світі: свідчити з відвагою те, що є правдою, навіть якщо це дорого коштує.

НА ЗАВЕРШЕННЯ, МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 1:

Блаженний чоловік, який не ходить за порадою нечестивих...
але в Законі Господньому знаходить свою радість,
і Його закон роздумує день і ніч.
Він як дерево, посаджене при потоках вод,
яке приносить плід у свій час.

І РАЗОМ ІЗ МОЛИТВОЮ ОТЧЕ НАШ...

3 Євангелія від Матвія (11, 18-19)

В той час Ісус сказав до натовпів: «Прийшов Іван, який не їсть і не п'є, і кажуть: Він одержимий. Прийшов Син Людський, який їсть і п'є, і кажуть: Ось, він обжера та п'яниця, друг митарів і грішників».

Засуджуючий погляд знаходить привід для критики як у стриманій поведінці Івана, так і в прийнятному стилі Ісуса. Сутність, про яку говорить Євангеліє, вимагає визнати доречність і святість вчинків залежно від контексту, в якому ми знаходимося. Хто не входить у динаміку Євангелія, залишається зовні і, отже, виключеним; хто ж має сміливість увійти на сторінки Євангелія та у стиль Ісуса, той виявляє себе за столом Царства, у історії, що сповнена ароматом Євхаристії.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я обираю не засуджувати нікого, навіть подумки. Намагаюся бачити добре навіть там, де мені хотілося б критикувати, і прагну зробити конкретний жест прийняття та відкритості до когось, кого вважаю відмінним від себе або кого зазвичай ігнорую.

НА ЗАВЕРШЕННЯ Я ПРОЧИТАЮ ЦЮ МОЛИТВУ

Ісусе,
ти прийшов принести радість і правду,
але багато разів ми тебе не слухаємо.
Відкрий моє серце,
зніми твердосердість і байдужість.
Навчи мене розпізнавати добро
не словами, а його плодами.
Даруй мені простий і мудрий погляд,
здатний бачити Тебе в людях і в щоденних ситуаціях.
Амінь.

3 Євангелія від Матвія (17, 12-13)

Коли вони спускалися з гори, Ісус відповів учням: «Ілля вже прийшов, і його не впізнали; навпаки, зробили з ним те, що хотіли. Так і Сину Людському доведеться страждати з їхніх рук». Тоді учні зрозуміли, що Він говорить їм про Івана Хрестителя.

Лише перед об'явленням Страстей Ісуса учні впізнають постать Івана як Ілля, який мав прийти. Саме у світлі постаті Ісуса пізнаються його справжні учні. Христос – це світло, яке дозволяє розпізнати те, що раніше було незрозумілим. Перед складністю нашого життя та нашого сьогодення й ми прагнемо стати перед розп'яттям, щоб відображати себе у Ньому і дедалі більше уподібнюватися Йому, нашому найнеобхіднішому.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну звертати увагу на «прихованих пророків», які живуть поруч зі мною і говорять про Тебе: людей, які говорять своєю послідовністю, своїм прикладом, а також своїм стражданням.

НА ЗАВЕРШЕННЯ, МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 27:

Моє серце повторює Твоє запрошення:

«Шукайте Його лиця».

Твоє лице, Господи, я шукаю.

Не приховуй від мене Свого лиця.

І РАЗОМ ІЗ МОЛИТВОЮ ОТЧЕ НАШ...

неділя, 14 грудня 2025 року

Третій тиждень

ТУРБОТА ДВОХ УЧНІВ

Наш шлях як шукачів Радості триває, і ми натрапляємо на двох учнів, які відчують неспокій Івана Хрестителя: ціле життя в пустелі, готуючи прихід Того, Хто більший, аж до ув'язнення, і тепер відбуваються знаки того Царства, про яке він проповідував близькість!

«Чи Ти той, Хто має прийти, чи ми повинні чекати іншого?» — це питання пошуку, це неспокій справжніх речей, які ніколи не є заспокоїливими, бо нечувані, незвичні, скандальні: сліпі знову бачать, кульгаві ходять, прокажені очищуються, глухічують, мертві воскресають, бідним проголошується Євангеліє.

3 Євангелія від Матвія (11:2-10)

Йоан, який лежав у в'язниці, почувши про діла Христові, послав через своїх учнів запитати Його: «Чи Ти Той, хто має прийти, чи маємо чекати іншого?»

Ісус відповів їм: «Ідіть і сповістіть Йоанові те, що чуєте й бачите: сліпі бачать, криві ходять, прокажені очищаються, глухічують, мертві воскресають, вбогим проповідується Добра Новина. Щасливий той, хто через Мене не спотикається».

Коли ті пішли, Ісус почав говорити про Йоана до народу: «На що ви вийшли в пустелю? На очерет, що вітер гойдає? А на що ж вийшли побачити? Чоловіка, одягненого в м'які одежі? Бо ті, що носять м'які одежі, сидять у царських палацах. Отже — що ви вийшли побачити? Пророка? Так, кажу вам — і більше, ніж пророка. Бо це той, про кого написано: „Ось, Я посилаю Мого посланця поперед тебе, що приготує твою дорогу перед тобою.“ »

СЬОГОДНІ, НА СЕРЕДИНІ ШЛЯХУ АДВЕНТУ

Я прагну відкрити очі, щоб розпізнати знаки присутності Бога у повсякденному житті.

Я не чекаю на Бога, що робить великі видовищні діла, але помічаю Його присутність у малому, у бідних, у тихих жестах любові.

Брала участь у Євхаристії в парафії.

Господи Ісусе,

Ти — очікуваний Месія,

не таким, як ми уявляли, а таким, як Отець Тебе послав:
лагідним, смиренным, носієм надії для малих.

Даруй нам очі, щоб розпізнавати знаки Твоїєї присутності,
вуха, щоб слухати Твоє Слово,
і серце вільне та відкрите.

Зроби нас відважними свідками Твого світла,
як Йоан.

Амінь.

3 Євангелія від Матвія (21, 23-24)

В той час Ісус увійшов до храму і, навчаючи, Йому сказали: «Якою владою Ти робиш ці діла? І хто дав Тобі цю владу?» Ісус відповів їм: «І я поставлю вам одне питання. Відповісте мені — і я скажу вам, якою владою роблю це».

Є неспокій, який штовхає серце на пошук відповідей, як спраглий, що прагне води, і є неспокій, який робить серце сухим, приносячи замість цього недовіру та скепсис. Саме цей другий вид неспокою характеризує тих, хто запитує Ісуса про Його владу, і насправді їхнє запитання не приносить освіжаючої води, а лише ще більше спустошує життя. Ісус не лише не знімає спрагу відповідей, а перетворює цю спрагу на бажання Бога. Дозвольмо сміливо оселитися в неспокої заради добра.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну приймати критику з покірною, щиро просити вибачення, якщо я помилюся, і залишатися у ситуаціях, які незрозумілі та неприйнятні для мене.

НА ЗАВЕРШЕННЯ, МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 25:

Зроби мені, Господи, відомими Твої шляхи,
навчи мене Твоїх стежок.
Веди мене в Твоїй вірності і настав мене,
бо Ти — Бог мого спасіння,
я сподіваюся на Тебе цілий день.

І РАЗОМ ІЗ МОЛИТВОЮ ОТЧЕ НАШ...

3 Євангелія від Матвія (21, 28-31)

В той час Ісус сказав старшинам священників і старійшинам народу: «Що ви думаєте? Була людина, яка мала двох синів. Він звернувся до першого й сказав: „Сину, сьогодні йди працювати на винограднику“. А той відповів: „Не хочу“. Але потім розкаявся і пішов.

Він звернувся до другого й сказав те саме. А той відповів: „Так, пане“. Але не пішов. Хто з цих двох виконав волю батька?»

Один син заявляє, що хоче працювати на винограднику, а потім не виконує обіцяного; первісток же відкрито говорить про свою небажання, але потім — розкайавшись — виконує те, що попросив батько. Ісус возвеличує ставлення останнього. Між нашими обіцянками та вчинками не завжди є відповідність, але той, хто здатний повернути своє серце і покаятися у своїх помилках, возвеличується Євангелієм. Неспокій приносить навернення, а навернення породжує бажання спільноти та радості.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну примиритися з кимось, кого я занедбав або образив, навіть лише через добре слово, телефонний дзвінок або невеликий жест зближення.

ГОСПОДИ, ЧАСТО Я КАЖУ «ТАК» УСТАМИ,

але серце моє далеко від Твоєї волі.
Дозволь мені почути Твій голос
і даруй сміливість втілювати його в життя,
навіть коли це важко.
Бо Ти любиш тих, хто кається,
і ніколи не відкидаєш щирого серця.
Амінь.

Середа, 17 грудня 2025

3 Євангелія від Матвія (1, 1)

Родовід Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама. Авраам породив Ісаака, Ісаак породив Якова, Яків породив Юду та його братів,...

Євангеліє від Матвія починається зі списку імен та поколінь, які підготували народження Ісуса. У будь-якому наративному тексті початок задає ритм читання. Щоб читати Євангеліє, не слід забувати, що час Божої дії більший за нашу індивідуальну історію. Час благодаті простягається на всю історію народу Завіту; час благодаті не боїться неспокою та сподівань століть чоловіків і жінок, шукачів Бога, а навпаки – саме це очікування змушує нас молитися: прийди, Господи Ісусе!

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну подякувати комусь із моєї родини, навіть через повідомлення або простий жест, за добро, яке він мені передав, не сприймаючи все як належне.

НА ЗАВЕРШЕННЯ, МОЛЮСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 89:

Я буду співати вічно любов Господню,
з покоління в покоління
проголошуватиму своїми устами Твою вірність.

І РАЗОМ ІЗ МОЛИТВОЮ ОТЧЕ НАШ...

3 Євангелія від Матвія (1, 20.24)

У сні явився Йосифові ангел Господній і сказав: «Йосифе, сину Давидів, не бійся взяти до себе Марію, твою дружину [...]».

Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як наказав йому ангел Господній, і взяв до себе свою дружину.

Йосиф переживає неспокій та занепокоєння через вагітність Марії. Ангел Господній, однак, не осуджує ні Йосифа, ні його неспокою, а перетворює цей неспокій у ставлення піклування, любові та ніжності до Марії та дитини. Йосиф, чоловік із неспокійним серцем, стає люблячим батьком, який разом із дружиною Марією дозволяє дитині Ісусу народитися в спокої святої ночі.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну слухати серцем тих, хто поруч зі мною, особливо тих, хто переживає важкий чи невизначений момент. Як Йосиф вмів приймати та оберігати, так і ми можемо бути знаком ніжності та тактовності для інших.

Господи, вірний Боже, що входиш у нашу історію тихо,
допоможи нам приймати Твої плани,
навіть коли вони здаються незрозумілими.
Даруй нам тишу Йосифа,
його конкретну віру, його приховану сміливість.
Прийди, Боже-з-нами,
і оселися в наших страхах, наших очікуваннях, наших мріях.
Зроби нас здатними довіряти Твоєму слову, як Йосиф,
який не говорив, але діяв згідно з Твоєю волею.
Амінь.

3 Євангелія від Луки (1, 21-22)

Тим часом народ чекав Захарії і дивувався його затримці в храмі. Коли він вийшов і не міг говорити до них, вони зрозуміли, що в храмі він мав видіння. Він робив їм знаки і залишався мовчазним.

Наскільки різний неспокій Захарії перед ангелом, який повідомляє йому про народження сина Івана, і неспокій народу, який, нічого не знаючи, помічає лише його затримку в храмі, наче той час, проведений у присутності Господа, був витрачений марно. Час Духа не може визначатися поспіхом ефективності, він вимагає терпіння вагітності. Упродовж наступних дев'яти місяців Іван зростатиме в утробі матері, Єлизавета навчиться мистецтву материнства, а Захарія навчиться робити зі слова нагоду для благословення.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ

Я прагну зупинитися, щоб справді вислухати когось, не перебиваючи, не засуджуючи і не пропонуючи негайних рішень. Як Захарія пережив час тиші, щоб прийняти і зрозуміти Слово, так і ми можемо стати глибшими «слухачами» вдома, на роботі, у спільноті.

НА ЗАВЕРШЕННЯ, ПОМОЛИСЯ СЛОВАМИ ПСАЛМА 71:

«Моя уста звіщатимуть твою справедливість,
щодня діла твого спасіння, числа яких я не знаю.
Я розповім про твої могутні діяння, Господи, мій Боже!
Я прославлятиму твою справедливість, тільки Тебе одного.»

І З МОЛИТВОЮ ОТЧЕ НАШ.

Субота, 20 грудня 2025

Від Євангелія від Луки (1, 35–38)

Ангел відповів Марії: «Дух Святий зійде на тебе, і сила Всевишнього осінить тебе своєю тінню. Тому те, що народиться, буде святим і називатиметься Сином Божим. І ось, Єлизавета, твоя родичка, у своїй старості також зачала сина, і для неї це шостий місяць, бо вона вважалася безплідною; для Бога немає нічого неможливого». Тоді Марія сказала: «Ось я, слуга Господня: нехай буде мені за твоїм словом».

Перед словами ангела Марія відчуває неспокій, який не приносить тривоги, а радше неспокій, що штовхає до милосердя: вдячне милосердя за вагітність Єлизавети, а ще більше – радісне милосердя за наближення народження Сина Божого. Перед дією Бога навіть Його тінь стає нагодою для захисту та надійного піклування; коли ангел відходить, Марія не відчувається самотньою, а навпаки – глибоко оберігається і любиться.

СЬОГОДНІ, ПРОТЯГОМ ДНЯ,

я докладу зусиль сказати «так» тому, що потребує зусиль: жесту терпіння, прихованому служінню, важкому прощенню, допомозі, запропонованій без прохання.

Це мій спосіб відповісти Господеві «Ось я!» у щоденному житті.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Ось я, Господи.
У тиші мого серця
я приношу Тобі своє «так» — маленьке й боязке, але щире.
Як Марія, допоможи мені довіряти Тобі,
навіть коли я не розумію,
дозволь мені дивуватися Твоєму Духові
і вірити, що для Тебе немає нічого неможливого.
Прийди, Господи Ісусе,
народись і сьогодні в моєму житті.
Амінь.

Неділя, 21 грудня 2025 року

Четвертий тиждень

ДОВІРА ЙОСИФА

За кілька днів до Різдва ми, шукачі Радості, підходимо до одного з найскладніших випробувань — випробування довіри.

Від нас вимагається відпустити прагнення все знати, страх перед несподіваним, спокусу обурюватися незвичним.

Нам пропонується повірити і довіритися усім тим неймовірним способам, якими Бог обирає прийти до нас, щоб увійти у наше життя зі Своєю Радістю — зробити його повним, істинним і щасливим.

Для Йосифа це був сон у безсонну, тривожну ніч.

А для нас?

Тримаймо світло запаленим у темних ночах наших рішень, щоб розпізнати голос Господа, який до нас промовляє.

3 Євангелія від Матея (1, 18–24)

Так було народження Ісуса Христа: Його Мати Марія, була заручена з Йосифом, але, перш ніж вони зішлись, виявилось, що вона вагітна від Святого Духа.

Йосиф, її чоловік, був праведним і не бажав осоромити її перед людьми, тому вирішив таємно відпустити її.

Та коли він це обдумував, ось ангел Господній з'явився йому уві сні і сказав:

«Йосифе, сину Давида, не бійся прийняти Марію, твою дружину, бо те, що в ній зачатє, є від Святого Духа. Вона народить сина, і ти назвеш Його Ісус, бо Він спасе свій

народ від їхніх гріхів».

Усе це сталося, щоб збулося сказане Господом через пророка:

Ось Діва зачне і народить Сина, і назвуть Його Іммануїл, що означає: Бог із нами.

Прокинувшись зі сну, Йосиф зробив так, як звелів йому ангел Господній, і прийняв свою дружину.

СЬОГОДНІ, ЗА КІЛЬКА ДНІВ ДО РІЗДВА,

я живу з поміркованістю та уважністю.

Замість того, щоб дозволити собі захлинутися метушнею,

я обираю час мовчання (навіть лише 10 хвилин),

щоб зберегти відчуття очікування.

Беру участь у Євхаристії в парафії.

НА ЗАВЕРШЕННЯ ПОМОЛІТЬСЯ МОЛИТВОЮ З ПСАЛМУ 40

Я сподівався, сподівався на Господа,

і Він нахилився до мене,

вислухав мій крик.

І МОЛИТВОЮ «РАДУЙСЯ, МАРІЄ».

3 Євангелія від Луки (1, 46–50)

Тоді Марія сказала:

«Величає душа моя Господа,
і дух мій радіє в Бозі, Спасителі моєму,
бо Він зглянувся на покору Своєї слугині.
Ось бо віднині всі роди мене ублажатимуть,
бо вчинив мені велике Сильний,
і святе Ім'я Його.
Милосердя Його з роду в рід
для тих, хто боїться Його.»

Пісня Магніфікат — це пісня, якою Марія прославляє милосердя Бога і якою навчає й нас покладати на Нього всю нашу довіру.

Вірність Бога перевищує покоління, долає розбрати, об'єднує голоси у широкому благословенні, зводить мости між старим і новим, між минулим і майбутнім.

Присутність Бога — це світла реальність, яка осяює увесь час.

Світло Різдва вже близько — відкріймо наші серця з довірою.

Прийди, Господи Ісусе!

СЬОГОДНІ, ЗА КІЛЬКА ДНІВ ДО РІЗДВА,

я живу з вдячним і уважним поглядом,
дякуючи за три прості речі, що сталися протягом дня.

Вдячність народжує радість

і готує серце прийняти Ісуса

з духом Марії:

«Великі діла вчинив для мене Всемогутній!»

НА ЗАВЕРШЕННЯ ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Боже покори й милосердя,
Ти, що з любов'ю дивишся на малих
і піднімаєш тих, хто впав, —
даруй нам подив Марії,
радість тих, хто відчуває себе
улюбленим без заслуг,
голос, щоб співати Твої чудеса,
і очі, щоб впізнавати їх у щоденному житті.
Зроби нас бідними на гордість
і багатими на вдячність,
щоб і в нашому житті
Ти міг звершувати великі діла.
Амінь.

3 Євангелія від Луки (1, 63–64)

Захарія попросив дощечку і написав:

«Його ім'я — Йоан».

Усі здивувалися.

І в ту ж мить відкрилися його уста,

розв'язався язик,

і він почав говорити, благословляючи Бога.

У момент народження дитини на світ з'являється не лише немовля — народжуються також мама і тато. Коли Йоанн приходить на світ, разом із ним народжується як батько і Захарія, так само, як Йосиф стає батьком у різдвяну ніч. Перед світанком нового життя і Захарія, і Йосиф споглядають із довірою: Захарія — у благословенній пісні, Йосиф — у глибокій тиші. Бути батьком у душі Захарії та Йосифа означає ніколи не втрачати надії та довіри, вірити, що майбутнє, яким би важким і непевним воно не було, завжди буде освітлене світлом Воскреслого.

СЬОГОДНІ, ЗА КІЛЬКА ДНІВ ДО РІЗДВА,

я стараюся порушити мовчання, що тисне, доброю словом.

Якщо є стосунок, що охолов, нерозуміння чи відстань —

я роблю перший крок: пишу слово, надсилаю повідомлення або телефоную.

Як Захарія, який знову знайшов голос, щоб благословити Бога,

так і я можу повернути сенс і мир у ситуацію, що зайшла в глухий кут.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПОМОЛИСЬ МОЛИТВОЮ ПСАЛМА 98:

Співайте Господу нову пісню,

бо Він учинив чудеса.

Його права рука і святе рамено

допомогли Йому здобути перемогу.

Господь явив своє спасіння,

ПЕРЕД ОЧИМА НАРОДІВ ОБ'ЯВИВ СВОЮ СПРАВЕДЛИВІСТЬ.

І МОЛИТВОЮ «ОТЧЕ НАШ».

Середа, 24 грудня 2025 року

3 Євангелія від Луки (1, 67.78-79)

«І Захарія, його батько, сповнився Святим Духом і пророкував, кажучи: “Завдяки ніжності й милосерддю нашого Бога нас відвідає Сонце, що сходить з висоти, щоб освітити тих, хто перебуває у темряві та в тіні смерті, і спрямувати наші кроки на дорогу миру”».

Авраам відкриває себе як батька багатьох народів, споглядаючи зоряне небо; Йосиф є батьком, бо провадить і оберігає дитячко Ісуса – справжню Вифлеємську зорю Євангелія; Захарія є батьком, бо навіть у старості не перестає з довірою піднімати погляд угору. Навіть з висоти сонце може знову зійти, – співає Захарія у «Бенедиктусі». Ніколи не пізно не втрачати надію. Ніколи не пізно бути шукачами Бога, шукачами радості. Сьогодні – сприятливий час, сьогодні – день спасіння!

СЬОГОДНІ, У СВЯТВЕЧІР

Знаходжу мить глибокої тиші перед святкуванням Різдва.
Вимикаю світло й усі звуки на 10–15 хвилин,
запалюю лише одну свічку
і дозволяю словам «Благословен Господь» лунати у моєму серці.
Відкриваю простір для Світла, що приходить.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Боже світла і милосердя,
ця давня ніч стає новою, бо Ти приходиш.
Ти не залишаєшся далеким, але нахиляєшся до нас.
Твоє відвідання — це ніжність для втомлених сердець,
світло для тих, хто шукає сенс,
мир для тих, хто пізнав ніч.
Зроби нас свідками Твого світанку.
Нехай кожне наше слово, кожен жест
буде знаком Твого тихого і могутнього приходу.
Благословен еси Ти, Господи,
нині і повіки.
Амінь.

Четвер, 25 грудня 2025 року

Різдво

ДИВО ПАСТУШКІВ

Наш Бог дивовижний і навіть скандальний: Він обирає форму малого й убогого і являється як Спаситель. Голос ангелів повертається, щоб порушити тишу холодної й самотньої ночі пастухів: вони – перші адресати звістки, вони, настільки розчаровані важким життям, що можуть сповна відчути диво здійснення пророцтва: народження Спасителя! Яка радість, який мир перед тим немовлям – справжнім Світлом, що освітлює найтемнішу ніч.

3 Євангелія від Луки (2, 15-20)

Як тільки ангели відійшли від них до неба, пастухи говорили один одному:

«Підійдемо ж до Віфлеєму і подивимось це диво, яке Господь нам явив».

Вони пішли без зволікання і знайшли Марію та Йосифа, а дитятко було покладене в яслах.

І, побачивши Його, розповіли про те, що їм було сказано про дитятко.

Усі, хто чув, дивувалися тому, що їм розповідали пастухи. Марія ж зберігала все це, роздумуючи про це у своєму серці.

Пастухи повернулися, прославляючи та славлячи Бога за все те, що вони чули і бачили, як їм було сказано.

СЬОГОДНІ, У ДЕНЬ РІЗДВА

Ми дійшли до мети нашого шляху: Бог став малим, щоб бути близько до нас.

Тепер черга за нами — стати близькими до інших.

Беріть участь в Євхаристії у парафії і зупиніться на кілька миттєвостей у молитві перед Дитятком, покладеним у яслах.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Господи Ісусе,

Ти обрав прийти до нас у крихкості немовляти,
навчи нас впізнавати Тебе у простих обличчях і справжніх
моментах.

Нехай кожен мій день стане маленьким Віфлеємом:
місцем, де Ти можеш народитися і принести світло.

Амінь.

Неділя, 28 грудня 2025 року

Свята Родина

СТРАСТЬ СВЯТОЇ РОДИНИ

Не вистачає часу для святкувань, радість наче тьмяніє через злість тих людей, ув'язнених у логіках влади, яка є гнітанням і самоствердженням. Євангеліє повертає нас до реальності, показує логіку смерті, у якій ми занурені, але Йосифові судилося мати два сні: у кожному з них йдеться про те, щоб піднятися, взяти з собою Марію та Дитятко і здійснити пророцтво. Віфлеєм і Дитятко — не мета нашого шляху шукачів радості, яка, знайдена, приводить у рух і потребує бути збереженою.

3 Євангелія від Матвія (2, 13–15.19–23)

Вони щойно вирушили, коли ангел Господній явився Йосифові уві сні і сказав:

«Встань, візьми з собою дитятко та його матір, втікай до Єгипту і перебувай там, доки я не скажу: Ірод прагне шукати дитятко, щоб убити його».

Він встав уночі, взяв дитятко та його матір і пішов до Єгипту, де залишався до смерті Ірода, щоб здійснилося те, що Господь сказав через пророка: «З Єгипту покликав Я Мого Сина».

Помер Ірод, і ось ангел Господній з'явився Йосифові уві сні в Єгипті і сказав:

«Встань, візьми дитятко та його матір і йди в землю Ізраїлю; бо померли ті, хто прагнув убити дитятко».

Він встав, взяв дитятко та його матір і увійшов у землю Ізраїлю.

Але, дізнавшись, що в Юдеї царює Архелай замість його батька Ірода, він злякався туди йти.
Отримавши вказівку уві сні, він відійшов у край Галилеї і оселився в місті, що зветься Назарет, щоб здійснилося сказане пророками: «Назветься Назарянином».

СЬОГОДНІ, У СВЯТО СВЯТОЇ РОДИНИ,

беруся берегти цінність свого дому, присвячую справжній час своїм рідним, без відволікань.

Беру участь у Євхаристії у парафії.

МОЛИТВА ДО СВАТА СВАТОЇ РОДИНИ

Господи Ісусе,
народжений у простій і вірній родині,
поглянь на наші родини з їхніми крихкостями та мріями.
Даруй нам тиху силу Йосифа,
довіру Марії,
Твою присутність, що робить святий кожен дім.
Нехай кожна родина стане притулком,
землею прощення і маленьким Назаретом,
де можна зростати у мирі та істині.
Амінь.

Вівторок, 6 січня 2026

Богоявлення

ДАЛЕКОГЛЯДНІСТЬ МУДРЕЦІВ

У цьому Євангелії ми зустрічаємо, мабуть, тих, кого вважаємо шукачами найвищого ґатунку — мудреців.

Спостерігаючи за небом і шукаючи знаки, вони знаходять зорю.

Слідуючи за зорею, вони знаходять істинне Світло — Господа.

Вчімося у них дивитися далеко, піднімати погляд з довірою, що повна Радість зійшла на світло, впевнені, що вона продовжуватиме освітлювати кожну ніч кожного справжнього шукача та шукачку Радості.

3 Євангелія від Матвія (2, 1–12)

Народився Ісус у Віфлеємі Юдейському за часів царя Ірода. Ось деякі мудреці прийшли зі Сходу до Єрусалима і говорили:

«Де Той, хто народився, Цар Юдейський? Ми бачили Його зорю і прийшли поклонитися Йому».

Це почув Ірод, і він зніяковів, як і весь Єрусалим.

Зібравши всіх первосвящеників та книжників народу, він поцікавився у них, де має народитися Христос.

Вони відповіли: «У Віфлеємі Юдейському, бо так написано через пророка [...]».

Тоді Ірод таємно скликав мудреців, дізнався від них точно, коли з'явилася зоря, і відправив їх до Віфлеєму, сказавши: «Ідіть, дізнайтеся про дитяtko детально, і коли знайдете, повідомте мене, щоб і я пішов поклонитися Йому».

Вони, почувши царя, вирушили. І ось, зоря, яку вони бачили, що сходить, йшла попереду них, поки не зупинилася над місцем, де знаходилося дитятко.

Побачивши зорю, вони відчули велику радість.

Увійшовши до дому, вони побачили дитятко з Марією, Його матір'ю; вони поклонилися і вклонилися Йому.

Потім відкрили свої скриньки й подарували Йому дари: золото, ладану й смирну.

Отримавши уві сні застереження не повертатися до Ірода, вони повернулися в свою країну іншою дорогою.

СЬОГОДНІ ЗАВЕРШУЄТЬСЯ НАШ МОЛИТВЕНИЙ ШЛЯХ.

Як і мудреці, я слідувала за світлом у цьому шляху Адвенту та Різдва. Я пройшла через очікування, тишу, мрії, ночі та об'явлення.

Тепер Ісус явився й мені, не для того, щоб завершити, а щоб розпочати новий напрямок життя і зробити мене свідком Радості, яка приходить від зустрічі з Ним.

ЩОБ ЗАВЕРШИТИ, ПРОМОВЛЯЮ ЦЮ МОЛИТВУ:

Господи Ісусе,
Світло для всіх народів,
ми, як і мудреці, вирушили в путь, щоб шукати Тебе.
Даруй нам очі, здатні побачити Твою зорю,
серця, відкриті для прийняття Тебе,
і руки, готові приносити Тобі наші дари:
час, довіру, життя.

Допоможи нам обирати нові дороги,
далекі від страху та обману,
і повертатися у світ іншими,
перетвореними Твою любов'ю.
Амінь.

7 СІЧНЯ

Сьогодні теж Різдво!

Але як це можливо — щоб було Різдво?

Повернення до звичного ритму життя між школою, роботою, спортом, нарадами та зустрічами зовсім не дає цьому відчутися можливим! І все ж, сьогодні в Бергамо та в усьому світі багато християн святкують наш День Різдва — народження Ісуса, Сина Божого!

Скористаймося цією нагодою, щоб не загасити нашу Радість, об'єднавшись у молитві з нашими братами та сестрами.

Якщо ми вже прибрали всі святкові вогники зі своїх віталень і терас, візьмімо свічку і запалимо її на вікнах наших домів як знак істинного Світла, що приходить у світ як дар для всіх, хто шукає його щирим серцем.

Якщо ми знаємо когось із християнських громад католицького східного обряду або православних, надішлімо їм наші вітання з Різдвом як знак близькості та дружби.

Увага, благодійність

Підтримай створення двох гуртожитків для безпритульних

На Адвент 2025 року Карітас Бергамо, у свій 50-й ювілей, запрошує всіх вірян долучитися до важливого проекту зі створення двох нових гуртожитків – для жінок та для чоловіків – у місті Бергамо. Ці дві установи зможуть прийняти до 14 жінок і 14 чоловіків без даху над головою, забезпечуючи нічліг та можливість розпочати шлях виходу з важкої маргіналізації.

Гуртожиток є першим притулком від вулиці, надає негайну допомогу завдяки місцям для екстрених випадків, а також стає підтримкою для довготривалого перебування, де чоловіки та жінки можуть проходити програми, спрямовані на покращення їхнього матеріального, соціального, психологічного та медичного стану.

Гуртожиток для жінок історії жінок

Аміна

Мене звати Аміна, я з Марокко. Іноді мені подобається підніматися у старе місто й дивитися якомога далі, уявляючи, що можу ось так споглядати свій рідний край.

Мені дуже не вистачає моєї бабусі.

Я живу в гуртожитку з іншими жінками з різних країн. Всі вони мені досить симпатичні, але ніхто про це не знає, бо я майже не розмовляю і хіба що усміхаюся, щоб показати, що все добре.

Мені важко розповідати свою історію, бо мені теж було дуже погано, але мені подобається думати про речі, які мені до вподоби — вони дають мені силу вірити, що все буде краще для мене і для інших жінок у гуртожитку.

Тому я люблю квіти — дуже яскраві, величезні дерева та кока-колу; кока-колу я люблю пити дуже холодною, залпом!

Я ношу хіджаб і мені подобаються білі футболки з веселими написами.

МАРТИНА

Привіт, мене звати Мартина, я італійка, але не з Бергамо.

Насправді у документах завжди написано Марта, але я завжди була маленькою, тож... маленька Марта!

Мій улюблений колір — жовтий, бо коли я була дитиною, одна вчителька подарувала мені плюшевого зайця весь жовтий, якому я розповідала всі свої таємниці.

Я нещодавно живу в гуртожитку, бо раніше була у домі з людьми, яких я знала, що вони не друзі, але не могла залишити місце, де хоча б могла спати в ліжку.

Потім я погодилася на пропозицію Лаури, яка запропонувала мені гуртожиток.

На щастя, у мене є телефон, і я слухаю музику перед сном у навушниках.

Мені подобаються пісні, які співають жінки, навіть якщо вони іншими мовами, яких я не знаю.

Я дозволяю собі насолоджуватися нотами і засинаю спокійною.

Моя мрія — мати дім з вікном над раковиною, щоб бачити дерева зовні, коли мию посуд.

Мені подобається носити довгі спідниці, і я щаслива, коли можу з'їсти піцу.

новий гуртожиток для жінок

Жінок, які живуть на вулиці, менше, ніж чоловіків; можливо, тому про них говорять мало, і вони ще більш непомітні. Проте для них життя на вулиці ще тяжче, воно пов'язане з ризиком насильства, у тому числі сексуального. Карітас Бергамо керує єдиним жіночим гуртожитком у місті.

Зростаюча кількість жінок, які терміново потребують притулку хоча б на ніч, зумовила необхідність знайти більший простір. Заплановані роботи дозволять створити 3 кімнати та ліфт, що є життєво необхідним для людей з обмеженою мобільністю, зокрема для деяких жінок із проблемами зі здоров'ям, спричиненими тривалим життям на вулиці.

новий гуртожиток для чоловіків

Новий чоловічий гуртожиток буде розташований при нинішньому центрі Zàbulon і дозволить прийняти 14 чоловіків у стані особливої вразливості через проблеми зі здоров'ям або похилий вік, надаючи їм можливість користуватися приміщеннями навіть вдень. Новий гуртожиток безперервно доповнює Гальгаріо, історичне місце прийому, яке сьогодні пропонує багато інших послуг, таких як Punto Sosta, Spazio Irene та Armadio Condiviso.

Близькість до Центру первинного прийому та залучення і до офісу Карітас Бергамо дозволить забезпечити більш комплексну підтримку для деяких мешканців, які, часто після багатьох років життя на вулиці, мають серйозні проблеми зі здоров'ям та хронічні захворювання.

кожна з цих послуг може працювати лише завдяки вашій щедрості.

Ось як ти можеш допомогти:

- * Принісши до своєї парафії нову чоловічу білизну (розміри М-Л-ХЛ-ХХЛ): майки, футболки, боксерки, чоловічі шкарпетки. Це для нас основні речі, ми роздаємо сотні кожного місяця.
- * Зробивши пожертву (з податковою знижкою) на користь Fondazione Diakonia Onlus, операційного підрозділу Карітас, через:
 - сайт dona.caritasbergamo.it
 - або банківський переказ на такі реквізити:
IBAN: IT31A0760111100001048525214
Призначення платежу: «Avvento 2025».

Щоб дізнатися про благодійну
ініціативу, підготовлену до
Адвенту 2025,
та підтримати проекти,
переверніть сторінку!